

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י מ"יו חס"י
מחצית הלנה :
בד ב מ"י שם הלנה ד מ"י
ד"ח:
בה ג ד מ"י שם הל' ה':
בו ה מ"י שם הלנה ז':
בז ו מ"י שם הלנה ח':
בח ז מ"י שם הלנה ט':
בט ח מ"י שם הל' י':
י ט מ"י פ"י מחצות שקלים
הלנה ב':

שישה לנדרבה כנגד מי.
לקרן המזכר לתת לחוקן
העית שלוקחין מכל הדורות
כל מותר לשמית וחטאת
שמיט זקן ירעה יחמד
יפלו דמיו לנדרבה וכו' (י"ח)

[illegible]

מוסיף

מוסיף עליהם תור וכן יונה. ולא גרסינן וצני יונה: דררי עלי תורה או שצמים גרבי' ולא כספרים דגרסי תורה ושלמים: **כבש** יבא הוא ונשביו כספיק. תימה הא דלמר בפ' שני דכריתות (דף י:) גבי עולה ויורד מכלל אחה למד לעשרית האפיס

[illegible]

גבר שנתגבר מפרש רובע לקי"ו פ' רש"י רובע סע וכל ימין אלה
 רובע דער דפרשיש' דמנוח כפ"ק דכריתות (דף י:) דחד משימך
 רובע עוד קשיא דפ"י האב"י (ב"מ דף ג:) אשכחן רובע סתם דהוא
 רובע שקל דהיינו חצי דינר לורי גבי עד כמה חסר יוהא רש"י
 לקיימה כסעל עד שקל דדינר דרובע ומפרש הסו רובע שקל ר"ל
 דאדריבה משס ראה דסתם רובע לאו רובע שקל מדהוה צעי למימר
 דהיינו רובע דינר ומימר רובע שקל ודיקא לא דמקמי עד רובע
 וכל מקמי עד רביע ועוד דומיא דסעל: **שחור** והבא אב"י.
 מלוקים קלם דכאמ"פ פ"ה דנור (דף ל:) פ"י ופ"ק (דף ק:) ארומה למשיה
 סומקא לבישיה חורא לרידיא: **שיהא** ש"מ זה עם זה. ואע"פ
 שבערב השבח מחלקין תעורות תשוב עלי: ורוע [נדלחמך] שכל
 מקום סגהו (פסחים דף ט.) כ"ן חסא תקלה לבעלי ורוע אע"פ שכל
 דאמר קמו והבא נר"ו א"י צמא. ללרנן ק"ל מיטשין א"י אפי"ג עד

ה' ורובנו דלר' יביא פר רעגל ולרובנו סגי בפר: הוי ששה שופרות כנגד מי. אמר חזקיה כנגד ששה וחזקתו להם חכמי' לכל בית אב שופרות שכל מותר מעות שיהיו בימיו שיהו מקריבין העובר בימיו הוו ששה שופרות מתוך שהגדלה מוכבה פעמים שמריבין להביא עולות נדבות ופעמים שיש שם מ' ודעירי אמר כנגד מי שמתגדב להביא פר או עגל או של איל או של כבש או של גדי או של

תורה ושלמים. או זה או זה: יביא כבש. פחות שנתודה ושלמים;
(ד) פירשתי כו'. (ה) תודה ושלמים איבא למפקדן בזכרים ונקבות;
רחל. בת שתי שנים (ט) טלה וטליה) כבש בן שנתי: יביא הוא ונמכרו
עמו במנה. כך נמכרש דינו בתורה שבע"פ: בחמש. כלע"פ: אמר רבי

עלי שור במנה יביאנו במנה חוץ מנסכיו.
שהרי כך קבעו: שור במנה והביא
שנים במנה לא יאלץ. שהרי קבע שור
ז' במנה: **גמ'** ^אמחר דמי אפרים גרע כגס
כי אפרים. ובלתארי דמי אפרים גרע כגס
מעוף ובלתאריה דרבי אליעזר גרע
עוף מנכס: **פירספי**. אחי קרבן
אביא ואקטנו ככלע. ^אמדתא לפירוש
יאלץ המסקין נמי בחמשיני הלכך יבא
מכל דבר הקרבן למזבח שזה סלע מכל
אחד וכלכד שיוכל לקנות דבר שלם
מתקלע: **מכל נפסך**. דלי נמי דבר
נדר האי ש' ככלל מרובה מועט: דבר
זו. ששני יציא פ' ועגל לא דברי
הכל היא אלץ מתחלקת דרבי ורבנן
לדגני קטן והביא גדול (ולגרין) לא יאלץ
משום הלא נקט תנא לפומגא כפיפא
לפרוש: רישא דגדול דברי חלל: הלא
מן הכס. במס' שקלים (פ"ו ה"ד): **ששה**
לנדבה. ^אג שופרות היו במקדש
שבעה חמין מפורשים מה וחמין קייס
חיקלים דמין ומיקלים עמיקין קייס
וגמלי עולה ועצים ולבונה וכל לפסות
הרי שבעה וששה מהן לנדבה כהן היו
וחמין המזרחות ההולכות לנדבה צבור
דחזא קק המזבח והיו הכשר לעולה
ועורות להכניס: **כנגד ששה פני אבות**
שכל משמר חלוק לששה בתי אבות
כנגד ששה ימי שבוע זה עובד יומו
זה עובד יומו ובשבת טולן שוין: כדי
שיהא לכן **שלוש** זה **עס** זה. שערות
של הכמות מקצותה מן השפוטות היא
להכניס שמקריצין העולות וכל זמן שאין
המזבח כשל לא היו נוקטין מן השפוטות
ואם לא היה להם אלץ שופר אלא אחו
לאליצוי דשמח בחזונו יום א' בית אבות
ראשון יום א' בית אב' שני יציאו נדרים
ונדבות הרבה לא יטול הכית אב' מן
השופר כלום ונשאר ימות השבוע
של אלו בתי אבות לא מייחז נדרים
ונדבות כ"כ ומנאל אמות בתי אבות
מקריבות מן השופר שלא יהא המזבח
כשל והיו עורות שלהם ומנלי הק
קמאי נדידי הק ואמרי ים שעות
ואז אין לול ואלי משום חלל
עלות שביאלי יחידים במשמיות שלנו
משום מוליט הוא הלכך תקיט ששה
שלא יטול זה משופרו של זה ובשחמעות
כחות מתקין חלל לששה שפוטות:
כנגד פ' ופגל ואלי ככס וגדי ושעיר

שהמתנדב פר לעולה^(ז) מציא^(ח) (ד) ונותן לשופר ששמו פר במנה אחד כדאמר יריא במנה דפר^(ט) (נקבה) במנה והמתנדב עגל מציא חמשה שלשים ונותן לשופר ששמו עגל וכן כולם וההינים לוחותן ממעט שופר ששמו פר וקריבו מול שופר פרים דע שיכלו כל המעט: (ד"ט) ש"ס **דאמר קטן והביא דאור לא יא.** ולפי הו שזה שאין עולה בזה אלא מהטן קטן והביא: **כנגד** שם של חטאת צינור שאבדו והפריש אחרים חתמין ואח"כ נמלאו הראשונים ונתקו לרעיה^(י) (דמיהן) שופלין לשופר הראשון והאילים אשם גילות ואשם מעילות שאבדו והפריש אחרים חתמין ואח"כ נמלאו הראשונים ונתקו לרעיה^(י) דמיהן שופלין (ס) לשופר הפני ובאים לנדב: צינור:

בית אב נועל ^ל מספר שלי הואיל וכל המשמרה ביחד: ורבי היא ממנין דשני ליה דההוא נמנן לשם אילים והוא מביא פר תחתיהם: והמעה

(א) (לעל קול צו) (פסוק) (ב)
 (ג) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ד) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ה) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ו) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ז) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ח) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ט) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (י) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יא) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יב) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יג) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יד) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (טו) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (טז) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יז) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יח) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (יט) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כ) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כא) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כב) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כג) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כד) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כה) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כו) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כז) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כח) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (כט) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)
 (ל) (שקול) (א) (שקול) (א) (שקול)

(ה) נמי חמשים כדו שיא
שלוש: (ג) רש"י ד"ה פירשתי
מי דתורה: (ג) ד"ה פירשתי
דאזיט: מדתא נ"י וכן בקור
דאזיט: דאזיט: (ד) חמס נגד
מי פד לפולה חמס במדה
ועתון לפוסר שמו פד
והמתחד עגל מל"ג: (ד) ד"ה
נגד פירי: ועקור לרביה
פד פירי טעמין לפוסר וכלים
לנדבא ליבור הקיד חמס
לכמי נמקח וחס"ח מ"ה ושל
איל לפוסר שלישי
לפוסר:

תוס' ד"ה כבש כ"ו וי"ל
דבך הוא הדין. ע"י לעיל ו
ע"כ תדע' שלא יבא:
בא"ד פירש"י רובע סלע.
כרש"י שלמינו שס' איתא
רובע שקל וכן הוא בתוס'
:DE

מר כי תחיה. באחריה דמר
 נרע כבש פתור או כן יונה.
 באחריה דמר אלעזר חור או
 כן יונה מבכש: גרע אלנו כבש
 שקרב בסלע. ומנא חמיסרא
 ודבכש קרב בסלע מנא חמיסרא
 כנסתכס כריתת השני כבסר
 שקלים ואשם השני איל
 וכתח' באשם וחוביא אל
 חמיס' כן הואן כערכן
 כנס' שקלים בשקל הקדש
 ואשם. ומדאיל הוי כן כבסר
 כנס' בשתי סלעים חמיס'
 ודבכש רבן שנה הוי בסלע:
 ויזא ליזשא אחרינא כבסר
 ספרי. ויזא כבס' ששחם
 הקדש בסלע למזבח כבש.
 ויזא חמיס' חזיתת חסות
 למזבח מוקד לזריחא עש.